

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 523/2019
25.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у предмету тужиоца АА, против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Зоран Јаковљевић, адвокат из ..., ради дуга, решавајући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Другог основног суда у Београду, у седници већа од 25.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој предмету стварно је **НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Привредни суд у Београду се решењем П 3848/19 од 18.07.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овом спору, па је решење о извршењу на основу веродостојне исправе Привредног суда у Београду И Ив 149/2019 од 04.02.2019. године укинуо у обавезујућем делу и одлучио да по правноснажности решења предмет уступи Другом основном суду у Београду као стварно и месно надлежном.

Други основни суд у Београду није прихватио стварну надлежност за поступање у конкретном случају, па је актом П 3363/19 од 04.09.2019. године затражио да о сукобу надлежности између Привредног суда у Београду и Другог основног суда у Београду одлучи овај суд.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 22. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14 и 95/18) и члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/2008... 113/2013), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у конкретном предмету стварно надлежан Виши суд у Београду.

Поступак у овом предмету започет је предлогом извршног повериоца АА, против извршних дужника Предузећа ВВ из ..., Предузећа ГГ из ... и ББ из ..., а ради наплате новчаног потраживања у износу од 10.069.209,32 динара на основу веродостојне исправе. Предлог је поднет Привредном суду у Београду који је одредио предложено извршење решењем о извршењу И Ив 149/19 од 04.02.2019. године.

Против наведеног решења о извршењу приговор је изјавио извршни дужник ББ. Одлучујући о изјављеном приговору Привредни суд у Београду је решењем Ипв (Ив)

698/2019 од 15.04.2019. године усвојио приговор извршног дужника и ставио ван снаге решење о извршењу Привредног суда у Београду И Ив 149/19 од 04.02.2019. године у делу којим су одређени средство и предмет извршења и укинуо спроведене извршне радње, а одлучио је и да се поступак наставља као по приговору против платног налога, те се списи предмета достављају парничном одељењу Привредног суда у Београду на даљи поступак. Привредни суд у Београду као парнични донео је раније поменуто решење којим се огласио стварно ненадлежним и предмет уступио Другом основном суду у Београду који је изазвао сукоб надлежности.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова је прописано да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. У складу са напред наведеном одредбом у конкретном случају је предлог за извршење и поднет Привредном суду у Београду без обзира што је на страни извршног дужника и физичко лице, јер је исто било у односу материјалног супарничарства са странкама. Међутим, по приговору физичког лица у конкретном случају Привредни суд у Београду доноси решење 15.04.2019. године којим усваја приговор и ставља ван снаге решење о извршењу Привредног суда у Београду И Ив 149/1 од 04.02.2019. године у делу којим су одређени средство и предмет извршења и укида спроведене и извршне радње и то у односу на решење у целини, иако је очигледно да је тај суд требало да одлучи само о приговору физичког лица против решења о извршењу док остали извршни дужници, који су привреда друштва нису изјавили приговор. Управо тако је закључио и Привредни суд у Београду као парнични јер је у свом решењу од 18.07.2019. године као туженика третирао искључиво ББ као физичко лице, те се и због тога огласио стварно ненадлежним за даље поступање по тој парници. При томе је Привредни суд у Београду правилно закључио да се на конкретан случај не може применити одредба члана 15. став 2. ЗПП по којој ако се у току поступка промене околности на којима је заснована надлежност суда или ако тужилац смањи тужбени захтев суд који је био надлежан у време подношења тужбе остаје и даље надлежан иако је услед ових промена био надлежан други суд исте врсте, јер се у конкретном случају не ради о судовима исте врсте јер је по члану 11. Закона о уређењу судова привредни суд суд посебне надлежности, док су судови опште надлежности основни, виши, апелациони и Врховни касациони суд.

С обзиром да из напред наведеног произилази да привредни суд више није стварно надлежан за поступање у овој правној ствари, преостало је да се одлучи о томе који од судова опште надлежности треба да даље настави поступак. С тим у вези, а полазећи од одредаба члана 22. и 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова и члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, овај суд налази да је за поступање у овом предмету у даљем току поступка надлежан Виши суд у Београду. Ово стога што се ради о новчаном потраживању коме вредност предмета спора прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

С тим у вези и одлучено је као у изреци решења.

- 3 -

**Председник већ судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић